

[Finansministeren.]

end Danmark, f. eks. England, og de har jo ikke lidt noget tab. Det vil imidlertid være umuligt at lave sømandsskattelovens fradragsregler således, at man sondrer imellem, hvor sejladsen har fundet sted; man må derfor finde frem til en eller anden tommelfingerregel, og det er det, vi har gjort forsøg på. Herunder har vi naturligvis også haft for øje, at udgifterne til kosten jo heller ikke påvirkes af devalueringsfølgerne, fordi kosten jo indgår i hyren. Men jeg er da villig til at drøfte hele dette problem i det udvalg, der bliver nedsat.

Jeg vil dog advare imod at tænke sig, at vi skulle give loven tilbagevirkende kraft, fordi det vil være meget svært for regnskabsførerne på de forskellige skibe at finde ud af, om den pågældende i perioden fra 1. december eller 19. november i fjor og frem til det tidspunkt, hvor de nødvendige cirkulærer kan komme ud, har været i indenrigsfart eller i udenrigsfart. Mange søfolk skifter jo fra den ene sejlads til den anden, og det sker ret hyppigt, og derfor tror jeg nok, det ville blive en skattelov, der ikke kunne administreres, hvis den skulle have tilbagevirkende kraft.

Men som sagt, en fremrykning af selve ikrafttrædelsesdatoen er jeg rede til at stille ændringsforslag om, og dermed vil jeg gerne takke.

Hølge Nielsen: Jeg vil først takke ministeren for tilsagnet om ændringsforslag og så håbe, at ændringerne bliver effektive, og at vi i udvalget kan opnå en retfærdig behandling af søfolkene.

Jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål, om man for udenrigstjenestens folk har foretaget de samme beregninger og bedømmelser af, hvor mange penge de sender hjem, og hvor meget de sparer op, og foretaget fradrag i forhold til dette, som jeg kan forstå ministeren har været inde på, når det drejer sig om søfolkernes forbrug, opsparing og hjemsendte penge.

Jeg vil sige, som hr. Hindkjær Pedersen sagde, at jeg ikke tror, man skal være så nøjeregnende over for dette erhvervs udøvere, der på mange områder, både lønningmæssigt og arbejdsmæssigt, er vanskeligt og dårligt stillet. Kan man her være en lille smule large, er det et sted,

hvor det ikke koster så forfærdelig mange penge, og det er et sted, hvor der trænges til det.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var inde på spørgsmålet om, hvad der var højest, Rundetårn eller et tordenskrald. Ja, jeg ved ikke, hvordan hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) har hørt efter, da jeg havde mit første indlæg, for det, jeg ville illustrere, var blot spørgsmålet om, hvorvidt man har været lige så nøjagtig i forholdet mellem landbrugets beregninger og det, man har givet landbruget, som i forholdet mellem søfartens beregninger og det, man her tilbyder søfartens folk. Det er ikke et spørgsmål om forskel i størrelsen, men om forskel i forskellen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 1197, fremsættelsen i tidenden sp. 488).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Socialdemokratiet kan give tilslutning til lovforslaget.

Ikke mindst kan vi give tilslutning til og glæde os over den argumentation, der i bemærkningerne føres for lovforslaget. Det er helt andre toner end dem, vi har været vant til at høre fra den højtærede minister, når han har givet sin bedømmelse af de seneste års socialdemokratiske styre her i landet. Jeg kunne have ønsket mig, at den højtærede minister ville have fortalt det, der står i disse bemærkninger, under valgkampen. Det ville have glædet mange mennesker,